

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejeman za avstrijsko-ugarske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četr leta 4 gld., po jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četr leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se za 10 kr. za mesec, po 30 kr. za četr leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poštnina znaša.

Za oznanila plačuje se od četristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.
Dopisi naj se izvole frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. Uredništvo in upravnštvo je v Ljubljani v Frana Kohmana hiši, „Gledališka stolpa“.

Upravnštvo naj se blagovoljno pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Vabilo na naročbo.

Slavno p. n. občinstvo uljudno vabimo na novo naročbo, stare gospode naročnike pa, katerim bo potekla koncem meseca naročnina, prosimo, da jo o pravem času ponové, da pošiljanje ne preneha.

„SLOVENSKI NAROD“

velja za Ljubljanske naročnike brez pošiljanja na dom:

Za vse leto	13 gld. — kr.
" pol leta	6 " 50 "
" četr leta	3 " 30 "
" jeden mesec	1 " 10 "

Za pošiljanje na dom se računa 10 kr. na mesec, 30 kr. za četr leta.

S pošiljanjem po pošti velja:

Za vse leto	15 gld. — kr.
" pol leta	8 " — "
" četr leta	4 " — "
" jeden mesec	1 " 40 "

Upravnštvo „Slov. Naroda“.

Politika hujskanja.

—o.— Vemo, da se v nevarnost podajemo! Upije se v nas in predbaciva se nam grda očitanja, in kadar nas vender skušnjava premore, da izustimo besedo v pašo obrambo, nastanejo nam iz tega novi križi!

Primera iz vsakdanjega življenja ne bode očetve. Mirno sediš s svojim znancem v navadni družbi. Ne ti, ne tvoj tovariš nemata žale misli v srci, nobenega oblačka ni nad vama. Zdajci k vajini mizi primakne svoj stol človek, česar družbo težko prenaša, ker ga poznaš. Ne pozna ga pa tvoj znanec še od „znane strani“. Vsak čas se bode usulo, pričakuješ ti, se bojiš. V resnici, je že začel! Obrne se k tebi in živo ti jame očitati, kaj vse si tu pa tam govoril o svojem znanci, ki je navzočen. V dotočku te spravlja z osobami in družinami, katerih ti niti ne poznaš, a si v pričo njih opravljaj svojega znanca. Smebljaje se, poslušaš laži, a neljuba ti je stvar, ker na obrazu svojega prvega tovariša bereš začudenje, iznenadenje in pričakovanje, kedaj da ti poprimeš besedo in očitanja zavrneš. Konečno vender izpustiš dve ali tri hladne besede. Ali s tem poslal si vihar v ogenj! Dvomljivi značaj postane

pogumen, in zmage vesel opozarja tvojega znanca: Ali vidite, kako se zagovarja, kako se nedolžnega dela? Mari potrebujete še drugih dokazov, da so resnične moje trditve? — Tebi ne kaže nego molčati. A uprav ta tvoja previdnost potrdi tvojega neizkušenega znanca v slabih slučajih; za slovo ti ves užaljen dā besedo, da se je zelo varal nad tabo in da se bode vedel odposlej ogibati tvoje družbe. Storjena je nezaupnost, ako ne celo sovraštvo! Tebe to boli, morda bode to imelo celo slabih nasledkov za druge, katerih blagor je tebi izročen, ali kaj moreš, kaj hočeš? Času in ugodni priliki bodeš prepustil, da se stvar spozna in nezakrivilena zmota popravi. Podpihovalec pa je vesel, zadovoljil je svojemu instinktu, svojemu temperamentu ali svojemu posebnemu motivu!

Razdirajoča ta prikazen v življenji ni redka! V mnogih veselih „večernih“ družbah se jo še skrbno goji in s posebno pozornostjo se spremlja njene dogodke. Na rokah navadno nosijo tistega, ki ume pogoditi take „klasične šale“, da se ljudje „z glavo trkajo“ in konečno ločijo v smrtnem sovraštvu. Ali opazuje se tudi to, da se hujščaku čestokrat slabo izplača njegovo frivolno igranje! Čestokrat mu usoda odmeri s polenom zasluzeno nagrado, ake ne pride še kaj hujšega. Zgodi se pa tudi tako, da ga jamejo zapuščati navdušeni njegovi pristaši! Skoro gotovo namreč pride, da si hujščak tuci te svoje prijatelje konečno izbere za svoje sedalo, nemalokrat za svojo „priateljsko“ žrtev. In tedaj naša občutljivost, ki se je čudila in smijala ščuvarskim manevrom, dokler neso veljali nam in našim eksistencam, postane hipomita sita neprestanih šal in tekomp dogodkov je celo primorana,ogniti se vselej občudovanemu hujščaku s potu, kadar bi ga srečati imela! Podpihovalec in hujščak ostane osamel. In v tej osamelosti tiči velika kazens in pokora, zlasti za takoimenovane „ženjalne“ hujščake ter intrigante!

Tako v navadnem življenju. Ali tudi v življenji, ki se imenuje politika, nabajajo se ljudje s takimi slabostmi! Vedô se jednak malenkostno in frivolno, kakor hujščaki v vsakdanjem življenju. Ali še vender je velika razlika! Komur je narod pot uterl v uzvišene kroge in na svojih ramenih dvignil ga v družbo mož, katera ima posebno življenje za izročeni si narod, ta naj gleda, da tega življenja ne ostrupuje s svojo slabo krvjó! Intriga, ki jo v političnih teh krogih skovari

divjega petelina, ki je letel nizko, pal je s prsimi na zemljo in ubil se je na mestu.

Astrec in Sorodum, dva kazanska sokola ušla sta lovcem izpred očij, ne zmenivši se za zvižganje sokolarjev in golobje krila, s katerimi so mahali.

Najbolj se je odlikoval carski sokol po imenu Adragan. Dva puta spustil ga je car, in obakrat je dolgo ostal v zraku in neprehnomu pobijal razne tice, in ko se je naletal, spustil se zopet carju na rokovicu. Tretji pot se je pa Adragan tako razjaril, da ni več pobijal samo poljskih tičev, a tudi sokole, kateri so leteli mimo. Sokola Smeljaj in Kružok pala sta na tla z razkljuvanimi perutami. Zaman so car in njegovi sokolarji vabili Adragana z rudečim suknom in ptičjimi perutami. Beli sokol se je sukral v širokih krogih pod nebom, uzaigoval se je vedno višje in kakor strela se je spuščal na plen; a namesto, da bi se spustil na tla, uzdignil se je Adragan po vsakej novej zmagai višje in nazadnje odletel je izpred očij.

Poveljnički sokolarjev je izgubil upanje, da bi še dobil Adragana, in podal je carju druzega sokola.

Pa car je ljubil Adragana, in užalil se je, ko se je

slebokrven hujščak, prelije se v žile c-lega naroda in razburjena je kri po celem njegovem životu! Ako se umeten srd potisne mej faktorje, katerih skupno delovanje za narodovo življenje pomeni kruh n vodo, tedaj je ustavljeno celega naroda mirno napredovanje do tistega časa, ko je izvojevan boj, zanetjen s herostratičnim činom političnega hujščaka! Tej krivdi se na duo pogledati ne dā!

Žalibog! da smo prisiljeni na to krivdo opozarjati tudi mej nami! Nasprotstva, ki sedaj plapajo v naši deželi, upihala jih je ta krivda! Iščimo po uzrokih, zakaj, kakor je čitati, sedanja visoka vlada nezupno gleda na slovensko nezavisno narodno stranko, iščimo jih in našli jih bodemo zgoj v osobi našega političnega „Hetzbruder“ja! On opravljaj je službo hujščaka in opravlja jo še danes! Poskusil je to srečo svojo pri visokorodnem našem deželnem načelniku, in ker se mu je tu tako dobro obnesla, spustil je ob zadnjih mestnih volitvah zadnjo psovko v nas, nesrečne „radikalce“. Verjelo se je vse, povpraševalo se ni po resnici! Poslušalo se je moža, katerega je slovenski narod nekako za poskušno počastil s svojim zaupanjem, in ni se videlo potrebe, posvetovati se o prenášanih govoricah z možmi, ki našega naroda mnenje poznajo, ker so ga oni vzgojili. Hujškanje je doseglo svoj namen: počrneni so in za nevarne spoznani možje, ki so še pred letom dan uživali veliko zaupanje v dvori na Turjaškem trgu! Da bi se jih pripravilo tudi ob zaupanje pri hvaležnem jem narodu, zato se jih sramoti in napada, ne vprašajte — kako?

Ali se pa vsi to sklada z načeli, ki smo jih stokrat in stokrat čuli iz ust sedanje Dunajske viade? Ne! Tudi to nam potrjuje istino, da visoka naša deželna vlada ni prav poučna. — ker poučevati se daje od političnih vročekravnih hujščakov!

Deželna kmetijska enkēta.

(Dalje.)

O tretjem vprašanju, „Koliko se sme dolgovno ukujužiti na kmetski dom,“ poroča g. dr. Vošnjak in pravi, da bi sedaj, ko se je vsprejel predlog, da se upisovanje kmetskih domov vrši le prostovoljno, njegovo poročilo skoro ne imelo nikake pomembbe. Naj se tedaj izjavijo tiste gospodje o tej zadevi, ki so glasovali, da bode upisovanje le prostovoljno.

izgubila najboljša ptica. Vprašal je poveljnika sokolarjev, komu je zauzeto gledati na Adragana. Povelnik je odgovoril, da Triški.

Car je ukazal poklicati Triško. Triška, služivši nesrečo, pristopil je ves bled.

— Človeče, — reklo je car, — kako ti paziš na sokola? Zakaj imaš vabilo, ako ne umes privabiti sokola? Poslušaj, Triška: v tvoje roke položim osodo tvojo; ako mi povrneš Adragana, nagradil te budem, kakor še nesem nikogar izmej vas; a če se sokol izgubi, ne jezi se, velel ti budem, odseči glavo, — drugim v strah; jaz že dolgo opazujem, da mej sokolarji ni pravega reda, da tičja zabava gine!

Pri poslednjih besedah pogleda car po strani sokolarskega načelnika, in ta se je prestrašil, kajti vedel je, da car nikogar zmanj po strani ne pogleduje.

Triška se ni obotavil skočil je na konja in oddirjal je iskat Adragana, moli je k svojemu priprošnjiku, svetemu Trifonu, da bi mu pokazal izgubljenega sokola.

Lov se je mej tem nadaljeval. Ni se še jedno

LISTEK.

Knez Serebrjani.

(Ruski spisal grof A. K. Tolstoij, poslovenil I. P.)

XX. Poglavlje.

Veseli ljudje.

(Dalje.)

Sokoli obodreni s kričanjem sokolarjev pali so na race, ta podolgem, oni počez, ta od spredaj, oni so od zgoraj pali kakor kamen na hrbet svojem plenu.

Odlikovali so se ta dan Bedrijaj in Smeljaj sibirski sokola, Arbas in Aupras, in sokoliči Horjak, Hudjak, Malec in Pelec. Preganjali so sokoli tudi divje peteline, katere so sokolarji pregnali iz trav in grmov. Čudovito in lepo je bilo letanje razločnih sokolov. Divji petelini so neprestano padali z zraka. Nekolikorat zagnali so se v obupanji konjem pod noge in ujeli so žive loveci. Tudi ni bilo brez izgub. Mladič Gamajun, planivši z visočine na starega

Dr. Namorš pa temu mnenju dr. Vošnjaka ugovarja rekoč, da kdor je uknjižil svoje posestvo za kmetski dom, istemu se le ugajati mora, ako se določi dotočna svota.

Dr. Vošnjak potem poroča o tem vprašanju: V najmenitnejših agrikulturnih državah, v Ameriki in v večjem delu Rusije, kjer je zemlja skupna občinska lastnina (mir,) ne pozna hipo tekarnih dolgov na kmetskih posestvih. V Ameriki po Homestead Laws (zakonih o kmetskih domovih) upnik ne sme segati na domacijo z zemljo, katera je k domu prisvana in še celo ne na inventar, kar ga je pri kmetskem domu. S tem si je amerikanska država ustvarila krepki kmetski stan, kateri seveda tudi po rodovitni neizsrebanj zemlji in ker ni preobložen z davki, lečko celo preko morja konkurira z našimi kmetskimi pridelki. Na Ruskem je lastnik zemlje „mir,“ ki bi mogel tedaj le dolgove delati na skupno lastnino in za skupne namene.

Ker pa so take pravne razmere, kakor pri nas, da se sme dolge v zemljiskih knjigah na zemljo uknjižiti, tam raste v malo desetletjih zadolženje tako silno, da je večina kmetov le po imenu lastnik, dokler upnik posojila ne izterja.

Ako se ustanové kmetski domovi, mora se dosledno omejiti hipotekarno zadolženje.

Tega mnenja so v novejšem času imenitni nacional-ekonomi, kakor: Schäffle, Stein in drugi. Schäffle meni, da bi se zlasti terjatve iz dedščin in iz neplačanih kupnin ne smejo uknjižiti in da bi uknjiženi dolgovi ne smeli presegati dveh trejin vrednostne cene kmetije.

Da bi vsled take določbe kmetje v sili ne dobili potrebnega denarja in zabredli v najhujše stiske, tega se ni bati. Kakor pošten in zanesljiv trgovec brez vsake intabulacije uživa potreben kredit, tako tudi kmetu ne bo manjka personalnega kredita, ako zasluži zaupanje. Hranilne in posojilne zadruge delajo na osobni kredit in le malokedaj dadó uknjižiti svoje terjatve.

Za nujne potrebe tedaj zadostujejo zadruge, sicer pa je le koristno za kmeta, če se ne more preveč zadolžiti. Dr. Vošnjak tedaj nasvetuje: „Na kmetski dom se ne sme več dolgov hipotekarno uknjižiti, nego znaša 15 krstni čisti katastralni prinos.“

G. Ogulin nasvetuje, naj bi veljal le 12 kratni katastralni prinos. G. Potešan misli, da bi bilo dobro določiti i obresti tacih uknjiženih dolgov, kateri bi ne smeli iznašati nad 7%. Dr. Vošnjak opomni, da to vprašanje pride še pozneje v razgovor in pri glasovanju vsprejme se po dr. Vošnjaku nasvetovani predlog.

O četrtem vprašanju: „Pod katero ceno se kmetski dom ne sme eksekutivno prodati“, poroča dr. Vošnjak in pravi:

Zgodilo se je čestokrat, zlasti pred nekaterimi leti, da so kmetije pri tretjej eksekutivnej dražbi bile prav za slepo ceno prodane.

Kupec je potem imel velik dobiček po razkosanjih zemljišča, upniki so izgubili, pa tudi za rodino ničesar ni ostalo, nego beraška palica. V zakonu ni nobene določbe zastran cene, ako se katera stvar eksekutivno proda. Novi civilni pravni red bode tudi v tem imel določbe, a malo je upanja, da se kmalo dožene v državnem zboru.

uro zabaval car, in mnogo plena je že bilo navezanega na konjih, ko je nov prizor privabil nase carjevo pozornost.

Po Vladimirske cesti lezla sta dva slepca, jeden srednjih let, drugi starec, s sivo kodrasto glavo in dolgo brado. Imela sta beli, ponošeni srajci, in na čez ramo križem obešenih optalnicah visela je na jednej strani vreča za pobiranje milodarov a nadrugej — strgan kaftan, zvit zaradi vročine. Ostale stvari, kakor gosi, balalajki in torbo s kruhom na ložila sta na mladega fanta, ki je bil njihin voditelj. Sprva je slepec, ki je bil mlajši, držal se za ramo voditelja, a sam je vlekel starca. Pa mladi fant se je zagledal v lov in pozabil na svoja tovariša. Slepca sta se oddalila od gledajočega. Držeč se drug družega, tipala sta s palicama po tleh, in pogostem se spodnikala. Gledoč jih, Ivan Vasiljevič ni mogel zdržati smeha. Bižal se je njima. In zdaj je prvi slepec stopil v stran, pal v lužo, in potegnil je za seboj tovariša. Oba sta ustala vsa pomazana od blata, odkašljajoč se in zmerljajoč voditelja, kateri je gledal zevajoč bleščeče opričnike. Car se je glasno smejal.

Zato je letos poslanec Lienbacher predložil državnemu zboru zakonski načrt, katerega so tudi slovenski poslanci podpisali in ki v III. členu izreka, da se kmetija ne sme pri eksekutivni dražbi prodati pod polovico cenilnega zneska.

Taka določba je potrebna in sicer ne samo za kmetske domove, ampak tudi za druga kmetske posestva, če tudi ne spadajo meje kmetske domove. V Tansusu (v Ameriki) se nobeno kmetsko posestvo ne sme prodati pod $\frac{2}{3}$ cene.

Dr. Vošnjak nasvetuje: „Kmetski domovi in sploh kmetska posestva se pri eksekutivni dražbi ne smejo prodati pod polovico cenilnega zneska.“ G. Ogulin vpraša, gorko se potezoč za upnike, kje bodo isti dobili povrnitev dolga, on misli, da je ta točka jako fatalna in da se bode nehal ves kredit za kmetovalce, toraj se naj ne določi ničesar. Dr. Šterbenec podpira predlog dr. Vošnjaka, g. dr. Dolenc pa pravi, da se kmetijstva itak pod polovice cene ne prodadó pri eksekutivnih dražbah in da je vendar misli na to, kako bode upnik prišel do plačila, ako se taka določba uvede, tedaj podpira predlog g. Ogulina. Dr. Vošnjak naglaša, kako pod nič se prodajajo dostikrat kmetska zemljišča in pravi, da bi bilo tudi za upnike bolje, da se vsaj za polovico proda zemljišče, če se že ne more prodati dražje. Upniki kateri izgubé, so večinoma oderuhi, kateri posujejo le na oderuške obresti. Pri glasovanju se potem, ko se je zavrgel predlog g. Ogulina, vsprejme z veliko večino predlog dr. Vošnjaka.

O petem vprašanju: „Ali naj imajo občine predpravico, da prevzamejo kmetski dom za tisto ceno, za katero je bil pri eksekutivni dražbi prodan?“ poroča dr. Vošnjak. Poročevalc pravi: Ker bodo tudi na kmetskih domovih včasi slabí gospodarji, utegne se zgoditi, da bo kmetski dom po eksekutivni dražbi prodan, bodi si zaradi zaostalih davkov in prisotjin, ali zaradi zaostalih obresti ali odpovedanega doljnega kapitala. Kajti po ustanovitvi kmetskih domov se ne misli vstvarjati nekakih fidejkomisov za kmetske rodbine, ampak le ohraniti celoto kmetije. Ako pa domosed slabo gospodari, bolje je, da pride na kmetijo priden gospodar.

No, če prav je domosed slab gospodar in naj se iz narodno-ekonomičnega ozira umakne boljšemu, vendar je v interesu občine, da ne pride cela rodbina na beraško palico.

Zato bi kazalo, da bi smela občina kmetijo prevzeti v svojo last za tisto ceno, za katero je bila eksekutivno prodana. Občina bi potem kmetijo prepustala ženi ali otrokom proti vrtniti kupne cene v amortizacijskih obrokih. Zgodilo se pa bo kaj tacega le malokedaj, ker občine navadno nemajo fonda in si tudi ne bodo rade nakladale take odgovornosti. Dr. Vošnjak konečno nasvetuje: „Občine naj imajo predpravico, da prevzamejo kmetski dom za tisto ceno, za katero je bil pri eksekutivni dražbi prodan.“

Dr. Šterbenec podpira ta nasvet, ker se bodo občine ubranile njim neljubih ljudij. G. Dev priporoča, naj se pravica občin nasvetovana po dr. Vošnjaku razširi tudi na vsa kmetska posestva. Dr. Vošnjak se ujema s tem predlogom, ki si z njegovim vred jednoglasno vsprejme.

(Dalje prih.)

Trgovska in obrtna zbornica.

Novi volilni red se glasi:

§. 1. Trgovska in obrtna zbornica v Ljubljani ima 24 pravih članov, kateri so na dva odseka razdeljeni, namreč:

- I. na trgovski odsek,
- II. na obrtni odsek, kateremu pripadajo tudi rudarske stvari.

Odsek I. ima 10 članov.

Odsek II. ima 14 članov.

Izmed članov mora domovati tam, kjer stoluje zbornica:

- I. iz trgovskega odseka 6;
- II. iz obrtnega odseka 8 članov.

§. 2. Trgovski odsek obseza vse trgovske obrti in sicer v prvi vrsti trgovino: z živino, s poljedeljskimi pridelki, z lesom za kurjavo, za stavbe in za orodje, z ogljem vsake vrste, s koksom in s šoto, z zemljinami, s kameni in z rudami, s kovinami in z izdelki od kovin, s stroji vsake vrste, z blagom od gline in stekla, z izdelki od lesa, s kratkim, lesenim, z lepotičnim blagom, s svilnatimi predeninami, z ovčjo volno in nje predeninami, z bombažem in njega predeninami, z lanom, s konopljam, z juto in njih predeninami, s tkaninami od vsakovrstnih tvarin in s sitim blagom, s papirjem, s potrebščinami za trgovske in navadne pisarne, za risarje in slikarje, s sladiščicami, s specerijskim in materialnim blagom, z jestvinami in piščami vsake vrste, z oljem, s tolščami in tvarinami za svečavo, z dišavami in barvami, z mešanim blagom, z živili in hišnim orodjem, s stariarskim blagom, z odpadki;

dalje: knjigarstvo, trgovino z umetninami in muzikaljami, antikvarske trgovino, odpavništvo in razprodajo novin, knjižne in muzikalne posojilnice, bankirske in menjevalske opravilo, spedičijsko, komisjsko in upravnosko opravilo, opravilo službinskega posredovalca, opravilo novinarskega oznanovavalca in uvrščevalca, blagohranilne zavode (skladišča itd.), posojilnice gibál in strojev, banke, braničnice, zastavljalnice, zavarovalnice, transportni obrti, železnice itd.

Trgovski odsek se voli po 3 volilskih kategorijah, (volilski razredi):

Ti volilski razredi sestojte:

- a) iz tistih trgovcev, kateri plačujejo od trgovine na leto vsaj po 100 goldinarjev cesarske dobitkovine brez doklad [velikotržje] (§. 7 odstavek 2, zakona z dne 29. junija 1868, št. 85 drž. zak.);
- b) iz tistih trgovcev, kateri plačujejo od trgovine na leto vsaj po 8 goldinarjev 40 kr. cesarske dobitkovine brez doklad, ter ne pripadajo h kategoriji a);
- c) iz ostalih trgovcev, kateri plačujejo od trgovine na leto vsaj po 2 goldinarja 10 kr. cesarske dobitkovine brez doklad. Na vsak način za utemeljitev volilске pravice v tej volilski kategoriji (volilskem razredu) zadostuje, da trgovec od svoje trgovine plačuje v določeni občini toliko cesarske dobitkovine, kolikor znaša najmanjši census, ki daje pravico voliti v deželnem zbor (§. 7., odstavek 2., zakona o trgovskih zbornicah).

bode; je strijc Mihej, ki sam sebe za lase uzdigne od tal; je teta Uljana, ki sama gre nad šurka.

Vsi opričniki so se zasmehali. Car že davno ni bil tako vesel.

„To so pa v istini veseli ljudje“, mislil si je, „vidi se, da neso tukajšnji. Naveličal sem se že mojih pripovedovalcev. Vedno mi pripovedujejo jedno in isto, še celo piskačev sem že sit. Od kar sem se z jednim malo pošamil, se me boje; še semešne besede ne dobim od njih, kakor bi jaz bil uzrok, da se tega norca ni bolje duša držala!“ — Povej, fante, ali znaš ti pripovedovati pravljice?

— Kake pravljice, — odgovoril je slepec, — in komu hočem pripovedovati. Še dobro pomnim, ko sva pripovedovala staremu vojvodi o kosmatej kozi, pa prišla je vojvodinja ter se je razsrnila, in on je velej naju zapoditi z dvorišča, s palico udarši me za tičnik. Nadalje ne bova pripovedovala.

Težko je opisati hohotanje, ki se je razleglo med opričniki. Stari vojvoda bil je v carjevem nemilosti. Slepcev zasmehovanje jim je ravno pravilo.

(Dalje prih.)

— Kdo sta, vidva? — vprašal je car. — Od kod prideta in kam gresta?

— Zemlja naj te požre! — odgovoril je mlajši slepec, ne da bi odkril kapo: — bodeš že zvedel, kmalu se bodeš postoral.

— Tepec! — zakričal je jeden opričnik: — ali ne vidiš, kdo je pred teboj?

— Sam si tepec, — odgovoril je slepec, upriš z belo mreno pokrite oči, — kako hočem jaz videti, ko nemam oči, — tebi je drugače, ti pa imaš zdrave oči, in lahko vidiš na široko in dolgo; povej mi, kdo je pred meno, pa budem vedel, kdo je.

Car je ukazal molčati opričniku, in laskovo je ponovil vprašanje.

— Mi smo veseli ljudje; — odgovoril je slepec — prehodili smo vasi in sela, idimo iz Mura v sloboda, šale uganjati, razveseljevati dobre ljudi, koga posadit na konja, koga spravit s konja.

— Lej no! — rekel je car, kateremu so dali odgovori slepčevi: — tedaj vi ste Muromci, prepekanci! Ali so še bogatirji v Muromu?

— Kako, da bi jih ne bilo! — odgovoril je slepec, ne obotavljajoč se; — tega blaga pri nas ne

Dokler ni zabitvenega števila volilcev v se stavbo prve volilski kategorije (I. a) volijo volilci te kategorije z volilci naslednje kategorije (I. b) skupno 6 pravih članov, tretja kategorija (I. c) voli 4 prave člane.

II. Obrtni odsek obsega obrtno industrijo, in sicer: izdelovanje kovin in kovanega blaga, strojev, orodja, aparatov, instrumentov, vozil, kamnov in zemljin, blaga od gline in stekla, lesene in koščenega blaga, blaga od kavčuka in gutaperče, usnja, usnjini in kožuhovin, kakor tudi izdelke od ščetin, dlake in perja, izdelke od preden in tkanin vsake vrste, istotako blaga opnarskega (tapestirarskega) obrta, oblačil in lepotin, papirja in papirnatega blaga, živil in užitnih tvarin, vsakovrstnih kemičnih proizvodov, stavbinskih izdelkov, kakor tudi proizvode poligrafnega in umetljnostnega obrta; dalje naslednje obrt, kakor: hotele, gostilne, krčme, jedilnice in pivnice, restaurante, kavarne, jedilnice z gorkimi jedini in ljudske kuhinje, messarje, kopeli, brivce in frizerje, gledališke podjetnike, tehniške imetuine itd., naposled rudarstvo.

Obrtni odsek se voli po treh volilskih kategorijah (volilskih razredih).

Ti volilski razredi sestojte:

- a) iz tistih obrtnih, kateri od obrta plačujejo na leto najmenj po 100 gold. cesarske dobitkovine brez doklad (§. 7., odstavek 2., zakona o trgovskih zbornicah);
- b) iz tistih obrtnikov, kateri od obrta plačujejo na leto najmenj po 2 gold. 10 kr. cesarske dobitkovine brez doklad ter ne pripadajo kategoriji a);
- c) iz tistih rudarskih obrtnikov, kateri od zvrševanja rudarstva plačujejo na leto vsaj po 4 gold. 20 kr. merovine brez doklad. Na vsak način za utemeljitev volilne pravice v volilski kategoriji (volilskem razredu) b) ozroma c) obrtnega odseka zadostuje, da obrtnik od svojega obrta plačuje v dotednici občini toliko cesarske dobitkovine ali od svojega rudnika toliko merovine, kolikor znaša najmanji census, ki daje pravico voliti v deželnem zbor. (§. 7, odstavek 2, zakona o trgovskih zbornicah.)

Volilsko kategorijo II. a) voli 2,

" " II. b) " 10,

" " II. c) " 2,

vkupno . 14

pravih članov.

(Dalje prih.)

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 29. aprila.

Njega Veličanstvo, presvitli cesar se bode meseca septembra udeležil velikih vojaških vaj mej Temešvarom in Lipu na Oggerskem.

Gospodska zbornica državnega zabora je včeraj začela posvetovanje o obnačenju žganja. V gospodskej zbornici bodo brez dvojbe vsprejete spremembe, katere je nasvetovala dotedna komisija. Galiski člani gospodske zbornice se ustavlajo takim premenam, a ker vidijo, da bi bilo vse ustavljanje zaman, vzdržali se bodo neki glasovanja. — Justični odsek zbornice poslancev je vsprejel vladno predlogo odvetniškega reda za podlago daljšim posvetovanjem.

Bolgarski knez je predvčerj prišel na Dunaj in od tod je včeraj odpotoval v Darmstadt. Ko je jedva knez prišel na Dunaj, peljal se je cesar v „Hotel Imperial“, ker se je prvi ustavil, ne da bi bil čakal njegovega pohoda. To nenavadno odlikovanje je tako razveselilo kneza. Cesar je precej dolgo občeval in zahvalil se za presrčni vsprejem, cesarjevič in cesarjevičje v Varni.

Hrvatski sabor je sklican na 21. dan maja. Pred snidenjem hrvatskega sabora se bode razpustili ogerski državni zbor.

Vnanje države.

Ker poljedelske banke v Rusiji, katere posujojo na hipoteke, jemljó prevelike procente, tako da zemljedelec pri njih prav za prav ne dobi moči, ampak še le prav razruši svoje posestvo, sklenilo je več veleposestnikov, obrniti se na državno banko, da bi tudi ona začela posojevati na dolge obroke. Glavni zavodi, ki posujojo na hipoteke: društvo vzajemnega zemeljskega kredita, Kersonska zemska banka, 11 delniških zemskih bank, 7 hipotekarnih zavodov v Pribaltijskem kraju in zemsko kreditno društvo poljskega kraljestva jemljó tako velike odstotke, da požró 26% čistega dohodka zemlje, na katero so posodili. — Da se pisanstvo omeji, sklenila je vlada jako strogo nadzorovati vse gostilnice in po moči njih število pomanjšati. Nove gostilnice odpreti bode dovoljeno samo v mestih, v krajih, kjer so uradi, pri toplicah in samostanah, a

treba bode razen v mestih zato vselej dovoljenja finančnega ministra.

4. maja so na Francoskem po celej deželi občinske volitve. Te volitve imajo velik pomen, ker odločijo potem volitve senatorjev. Zato ni dvojiti, da bodo monarhisti in imperialisti napeli vse sile, da kje zmagajo. Kako je bonopartistom vsako sredstvo dobro, da bi le dosegli svoj namen, kaže to, da se v nekem shodu v četrtek mladobonopartisti sklenili glasovati pri bodočih občinskih volitvah povsod za radikalce, kjer ne bi bilo upanja da zmaga njih kandidat.

Predvčeraj so bile volitve na Španjskem in je vlada pridobil veliko večino. Pa saj drugači ni bilo pričakovati pri silnem vladnem pritisku. Mnogo civilistov in vojakov je bilo dejanih v zapori. Več opozicijskih kandidatov je odstopilo, kje je viđelo da se ni moč upirati vladnemu pritisku. Vlada upa da je kakih 350 njenih kandidatov izvoljenih, Privrženci Zorille in Castelarja se neso udeležili volitve.

Angleška vlada je neki odgovorila egiptovskej, da sedaj ve more odposlati nobene pomoči v Berber in se to pred širimi meseci tudi zgodi ne more. Ta odločitev se je naznanila guvernerju v Berber in se mu dovolilo, ako je moč umakniti se. Rusija se bode neki upirala, ko bi Anglija hotela prevzeti protektorat v Egipetu, tudi če bi vse vlade v to privolile. Žabar paša, katerega je priporočal Gordon za sudanskega guvernerja, a ga angleška vlada ni hotela potrditi, sedaj hujška rodoje k ustaji. V Kajirji prikazujejo se nevarna znomenja fanatizma. Jeden angleški vojak je umorjen. Egiptovski ministri so vedno bolj sovražni Angležem. Kedive zaman skuša posredovati mej angleško vlado in svojimi ministri.

Okrožnica angleške vlade vlastem, da bi se sklicala konferenca o uravnavi egiptovskih finančnih poudarja, da dohodki Egipta zadostujejo pri normalnih razmerah, a se ne morejo z njimi poplatiti angleški okupacijski stroški in pripoznana odškodovanja za opustošenja v Aleksandriji, in ravno tako ni nobenih sredstev plačati 20 milijonov, ki so se vzeli pri Rothschildu na posodo za sudansko ekspedicijo. Konferenca se bode moralna baviti s tem, kako najti sredstva, da se te potrebšine poravnajo. Nota priporoča pomanjšanje vojske. V Parizu je bil sklican v soboto ministerski svet, da se je pod predsedstvom Grevyja posvetoval o teh zadevah. Sklenilo se je, da se prej nič definitivno ne sklepa, dokler se ne bode Jules Ferry posvetoval z baronom de Courcelom, ki je poklican iz Berolina in Waddingtonom, ki je poklican iz Londona v Pariz. République Française, ki ima zveze s francoskimi vladnimi krogovi, pravi, že se snide konferenca, se ne bode mogla baviti samo s finančnim vprašanjem, ampak tudi z drugimi vprašanjimi, kajti pomanjkanje denarja ni jedina bolezen, za katero bira Egipt.

Dopisi.

Iz Trsta 26. aprila. [Izv. dop.] Koncert pevskega oddelka delavskega društva v 20. dan t. m. pri Monte verde bil je še precej dobro obiskan. Sešlo se je bilo par sto ljudij, polovica članov obeh oddelkov, intelligence malo, katera se pogreša pri vsakem koncertu.

Zbrani pevci, večinoma dijaki, pod vodstvom g. Strelitta, so vse točke dobro zvršili, posebno so se odlikovali pri pesni „Hrvaticam“. Ženski čveterospv „Planinar“ je tudi občinstvu ugajal in se je moral ponavljati. Osmospv se je ipak dobro obnesel. Najlepše se je pela „Domovina“, mešani zbor, tako močan zbor se redkokrat čuje v Trstu. Sploh petje je bilo dobro in z veseljem se priznava, da napreduje. Ko se je pri velikem plesu v gledališči Fenice pogrešalo lepo petje in so bili pevci razkropjeni, brez mladega naraščaja, uvideli so, da tako ne sme dalje biti, začeli so se zbirati in društveni uradnik je stvar poprijel, jih združil ter napravil močan zbor, kojemu je predsednik. Občna želja je, da bi se pevski zbor še pomnožil, da ne bi ostali brez petja, kadar gredó dijaki na počitnice. Na citre in gosli so gg. Prev, Guzelj in Strelé prav spretuo in precizno svirali. Tudi osemletna deklica Umekova je kaj ljubeznjivo deklamovala „Slovenko“; zopet jedna domača cvetka več, ki bode pripomogla, da se druge prebudé in navdušé.

Mej koncertom se je bilo nebo zatemnilo in pričelo je deževati, bliskati in grmeti; v dvorani je navstala vročina in tišina. V tem nastopi g. Muha na oder, za njim celo odbor, dva odbornika gresta po predsedniku, da bi se tudi on pridružil. G. govornik v daljšem govoru poudarja zasluge in trud predsednika za delavsko društvo, prosi ga, da bi vsprejel dar v znamenje zaupnosti in vernosti od nekajih društvenikov. G. V. Dolenc se topio zahvali za dar in priznanje tolike zaupnosti. Poklonitev je zlata medalja v vrednosti 100 gld., za katero je kakih 80 članov zložilo denar, ne da bi še druge člane nadlegovali, akopram bi bilo lepo, da se je

uplivne može od opozicije nagovorilo, da bi na druge uplivali in svoj obolus doprinesli. Slavnost bi potem imela več utisa, ne bila bi tako rekoč prisiljena, mlačna in skromna.

To je bil zadnji koncert od strani naših društev pri Monte verde, ako se katere še ne požuri do 24. maja, ker naprej za tri leta prevzame Čitalnica prostore in se bode dvorana odsle zvala „Salon del Casino Slavo“, a ne več Monte verde.

Opozicije klub delavskega društva zavednih mož je v pogovoru, kako in kakov spomenik bi se napravil prvemu ustanovniku društva, to je, gosp. J. Dolinarju. Vsakemu svoje, ker resnica je Bogu in ljudem ljuba.

Domače stvari.

— (Škofom Ljubljanskim) imenovan je gospod dr. Gogala. To preveselo vest dobili smo ravno pred skleponim lista.

— (Vojvoda Parmeški) prišel je včeraj zvečer s posebnim vlakom z Reke v Ljubljano, je tu na železnici obredoval in po jednournem prestanku se s posebnim vlakom po Rudolfovi železnici odpeljal v Gmunden.

— (Škušnje za učiteljsko sposobnost) je delalo v Ljubljani zadnji teden 15 učiteljev in 17 učiteljic. 1 učitelj je delal izpit za meščanske, vsi drugi za ljudske šole, jedna učiteljica za francoski jezik, druge za ljudske šole. Dva učitelja sta mej preskušno odstopila. Od ostalih dobili so spričevalo II. vrste 4 učitelji in 7 učiteljic, spričevalo III. vrste dobilo je 9 učiteljev in 7 učiteljic, in spričalo IV. vrste 2 učiteljici. Trije so dobili sposobnost le za nemške, jeden le za slovenske ljudske šole, vsi drugi pa za slovenske in nemške ljudske šole.

— (Nova slovenska knjiga.) Naslov je: V Ljubljani 1884. Povest Slovencem v pouk. Ne v Ameriko! Po resničnih dogodbah sestavljen in spisal Jakob Alešovec. Cena 1 gld. (nevezana). Založil pisatelj. Tisk J. Blaznikovih naslednikov 231 str. V tej knjigi prikazuje se v priprostej besedi življenje in trpljenje slovenskih izseljencev v Ameriki, popisujejo in predstavljajo se dogodki, ki bodo čitatelju gotovo ugasili željo, iti iskat srečo onkraj atlantskega morja. V tem smislu bode knjiga dobro učinkovala na naše rojake in bode zlasti dobro berilo za zimske večere. Vendar bi bili želeli, da bi se bili nekateri prizori napleskali v jasnejih bojah, vsaj malo bolj idealizirano. Ipak pa priporočamo ta najnovejši proizvod našemu občinstvu s pristavkom, da je tisk, papir in vnanja oblika prav čedna.

— (IV. hrvatski vinski semonj) zaključil se je preteklo soboto. Uspeh bil je malo boljši, nego na zadnjem semnji. Prodalo se je samo 219 1/2 hektolitrov vina, 579 steklenic desertnega vina in nekaj nad 100 litrov večinoma sremske raki, ves promet iznašal je 5790 gld. Večina kupcev bila je iz Kranjske.

— (Razpisana) je služba učitelja na jednorazredni ljudski šoli pri sv. Juriju. Plača 450 gld. in stanovanje. Prošoje do 14. maja t. l. na okr. šol. svet Ljubljanski.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Dunaj 29. aprila. Cesarjevič s soprogo dospel semkaj ob 12. uri 10 minut.

Trst 28. aprila. Nadvojvoda Albrecht prijadral je z oklopnim vojnim brodovjem ob 6. uri. Strel na Gradu in oklopnicah, sijajen vsprejem, na tisoče ljudstva, gromoviti živio! in evviva! Ladije v luki so v zastavah. V stanovanji je nadvojvoda v hotelu de la Ville.

Dunaj 29. aprila. Vsled včerajšnjega volilnega shoda odložil je dr. Kopp svoj mandat. Vlada je predložila pogodbo s severno železnicu.

Peterburg 29. aprila. Journal de St. Peterbourg poroča: Večina velevlastij odgovorila je povoljno na vabilo Anglije k konferenci.

Razne vesti.

* (Tifus na Švicarskem) nepavadinu hudo razsaja. V Genfu jih je v sedmih tednih od 17. februarja do 5. aprila 1047 zbolelo za to bolezni. Tedenski minimum znašal je 24, maksimum pa 349. Umrlo jih je kakih 100. Zdaj pa bolezen pojema. V Zürichu je pa sedaj, kakor se kaže, bolezen dosegla vrhunc, vse bolejice so prenapolnjene z bohniki. V treh dneh jih je minuli teden 73 na novo zbolelo. K sreči bolezen ne terja preveč smrtnih žrtev. Umerje jih le kakih 5%, največ pobira mlade ljudi. Strah v mestu je velik.

* (Nesreča na železnici.) V nedeljo je vlak mej Badajozom in Cindad Realom na Španjskem skočil iz tiru in se zvrnil v vodo. Stevilo mrtvih znaša nad 60, mej temi je 50 vojakov, ki so šli na odprt. Španjski listi mislijo, da je ta nesreča delo zarotnikov.

* (Požar.) Največji tovarna in zaloge sedmogaškega delniškega društva za čiščenje spirita je pogorela. Gasenje je oviralo pomanjkanje vode, vendar se je otelo 2000 repov pitane živine. Škoda znaša 200.000 gld. Noben človek ni zgorel.

Narodne-gospodarske stvari.

Kaj je to „posojilnica“?

(Dalej.)

Ne da bi denarja primanjkovalo, saj se vidi kako so z njim prenapolnjene hranilnice, ampak ljudem primanjkuje zaupanja do posojilnic. Denarja bi bilo zadost za potrebe naših posojilnic, pa rajši ulagajo in dajo celo odlični narodnjaki svoj denar hranilnicam, kar pa posojilnicam, dasiravno zgubijo izdatne svote na obrestih (hranilnice dajejo navadno 4%, v Trstu celo 3%, posojilnice pa 5%). Kaj more biti temu uzrok? Gotovo jedino le to, da ljudstvo še nema potrebnega zaupanja do posojilnic. — Če sliši „posojilnica“, mu vedno pride na miselj jednak se glaseča beseda nesrečne banke „Slovenija“; če pa še to ni dosti, storijo drugo sovražniki naših posojilnic, sploh sovražniki slovenskemu narodnemu razvitu na ta način, da iz gole zlobe lažejo, da je Slovenija in posojilnica jedno in isto.

Tu je treba kaj storiti, tu je treba složnosti in združene moči. Tu je treba delati ne le samo v besedi, ampak tudi v dejanjih. (Tukaj mislim na nekatere narodna upraviteljstva, ki imajo svoj denar natožen v hranilnicah, [celo v inozemskih gotovo dobrih listinah] in na nekatere omikane odlične narodnike.)

Če omikani nemajo zaupanja, kako se more to od prostaka zahtevati? Omikanemu je možno se poučiti o stanji varnosti hranilnih ulog v posojilnicah, zakaj pa tega ne storé? Po mojem mnenju je to vsakega pravega domoljuba sveta dolžnost, da zamore služiti narodu in svojej domovini, ne le samo v besedi, ampak tudi v dejanji, inače je to geslo brez vsakega koristnega pomena.

Vsakdo se zamore pri teji ali oni posojilnici osobno poučiti o stanji, o društvenih, o rezervnem fondu in premoženju, sploh ovsem, kar se tika varnosti hranilnih ulog; tudi se o tem zamore osvedočiti iz letnega poročila (računa). Vse to se lahko tudi poiže od načelstva zveze slovenskih posojilnic v Celji in sicer o vseh slovenskih posojilnicah, izve se tudi, katerim posojilnicam primanjkuje denarja.

Kar se tiče varnosti hranilnih ulog pri posojilnicah je potrebno razločevati jedino le dve vrsti:

1. Posojilnica, ki ima omejeno poroštvo ali zavezo udov in

2. Posojilnica, ki ima neomejeno zavezo udov ali društvenikov.

1. način: pri tem je za varnost hranilnih ulog merodajna visokost deležev (delnice). Večji ko so deleži, večji je kredit takih posojilnic, ker so po postavi društveniki porok za vse zavezosti posojilnice s svojimi deleži in najmanj še z jedenskratnim zneskom, če društvena pravila (porogda) ne določujejo vičje zavezosti v tri ali večkratnem znesku deležev. V zadnjem slučaju je tudi merodajen značaj in premoženje društvenikov. Razen te zaslonke je pa tudi merodajna visokost rezervnih fondov in društveno premoženje, ker v prvej vrsti se izgube iz tega poravnajo. Kake so pa zavezosti posojilnice? Hranilne uloge, in če teh ni dosti, iz posojila. To pa kar posojilnic dobri na hranilnih ulogah in kar si izposodi od drugih zavodov, to zopet izposodi, zraven tega se ve da tudi društvene deleži, tako da ima zmirom več izposojenega ali terjatev, kar pa zavezosti. Le na ta način bi se porabljevalo društveno premoženje in deleži in naposled dalsja zavezost udov če bi se od danih posojil kaj izgubilo (merodajno je tukaj tudi, kdo je v načelstvu, ki posojila dovoljuje, da varno postopa) in tudi v nemožnem primerjeji, da bi se izgubila vsa dana posojila ali terjatev, se uklada telju hranilne uloge ne batizgube, ker zgoraj omenjeno premoženje, deleži in zaveza ali poroštvo udov presega vse zavezosti posojilnice. O tem se lahko vsak prepriča in labko to izračuni.

2. način je, posojilnica z neomejeno zavezo ali poroštvo udov ali društvenikov. Po tem načinu so vsi udaji posojilnico zakonito porok za vse zavezosti zadruge nerazdelno in s celim svojim premoženjem, ne samo z uplačanimi deleži itd.

Pri tem načinu ni visokost deležev toliko važnosti, ker so itak vse društveniki s celim svojim premoženjem porok. Gledaj varnosti hranilnih ulog pridejo pri tem 2. načinu vse pod 1. načinom navedene merodajnosti na tehtico povrh pa se število udov in njih stanje v premoženji.

Tem večje je to število in tem bolj so ti premožni, tem večji je kredit zadruge ali posojilnice. Čim dalje taka posojilnica posluje, več udov pristopi in kredit narašča.

(Konec prih.)

Dobro mazilo. Vsakeršno unjetje, trganje po udih, otrpenje itd. uspešno ozdravi Mollovo, Francosko žganje in sol. Cena steklenici z navodom vred 80 kr. Vsak dan razpoljil po poštenu povzetji A. Moll, lekar nar in c. kr. dvorni založnik, na Dunaju, Tuchlauben 9. V lekarnah po deželi zahtevaj se izrečno Moll-ov preparat z njegovo varstveno znakom in podpisom. 7 (690-5)

Javne dražbe.

1. maja 1. eks. drž. pos. Josipa Leskovica iz Hodrašice, 2115 gld., v Logateci.

2. maja 3. eks. drž. pos. Franca Beleta iz Slavine, 2490 gld., v Postojini. Relicit pos. Marije Rebec iz Rodohe vasi, 1201 gld., v Postojini. 1. eks. drž. pos. Terzije Berce iz Dolenje vasi, 1480 gld., v Liki. 1. eks. drž. pos. Franca Staverja iz Zagorja, 7810 gld., v Bistrici. 3. eks. drž. pos. Antona Kregerja iz Verbovega, 2200 gld., v Bistrici. 1. eks. drž. pos. Josipa Novaka iz Knežaka, 545 gld., v Bistrici. 2. eks. drž. pos. Frana Mauerja iz Mađega dola, v Trebnjem.

3. maja 1. eks. drž. pos. Janeza Dvornika iz Krške vasi, 23.645 gld., v Krškem. 1. eks. drž. pos. Petra Lukaniča iz Cerkviša, 1315 gld., v Metliki. 3. eks. drž. pos. Miha Kljuna iz Malega Brda, 2710 gld., v Senožečah. 1. eks. drž. pos. Josipa Starčevica iz Impel grabna, 1145 gld., v Krškem. 1. eks. drž. pos. Ivana Klemenčiča iz Mačkovca, 1456 gld., v Metliki. 1. eks. drž. pos. Marke Pašča iz Dražice, 795 gld., v Metliki. 2. eks. drž. pos. Marka Vidovec iz Bojanc, v Metliki. 1. eks. drž. pos. Marijane Zavrl iz Rakovnika, 275 gld. v Ljubljari.

Tuji:

dne 28. aprila.

Pri Slovnu: Weiss z Dunaja. — Rossi iz Trsta. — pl. Hell z Dunaja. — Trobitz iz Gorice. — Dragotin iz Kočevja.

Pri Maliči: Steinberger z Dunaja. — Coclz iz Rudolfovega. — Eichelberger z Dunaja. — Zimmer iz Reichenburga.

Pri južnem kolodvoru: Kramar iz Trsta. — Sirota iz Reke.

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Močina v mm.
28. aprila	7. zjutraj	781.85 mm.	+ 9.0°C	sl. zah.	d. jas.	0.60 mm.
	2. pop.	780.14 mm.	+ 12.6°C	sl. zah.	d. jas.	
	9. zvečer	780.54 mm.	+ 10.2°C	sl. zah.	obl.	dežja.

Srednja temperatura + 10.6°, za 0.3° pod normalom.

Dunajska borza

dne 29. aprila t.l.

(Izvirno teleografsko poročilo.)

Papirna renta	80 gld. —
Srebrna renta	81 20
Zlata renta	100 95
5% marčna renta	95 65
Akcije narodne banke	851 —
Kreditne akcije	318 50
London	121 40
SEbro	—
Napoi.	64
C. kr. cekini	72
Nemške marke	9 40
4% državne srečke iz I. 1854	250 gld. 124
Državne srečke iz I. 1864.	100 gld. 172
4% avstr. zlata renta, davka prosta .	100 90
Ogrska zlata renta 6%	122 60
" papirna renta 5%	91 65
5% štajerske zemljije, od. ez. oblig.	88 40
Dunavske srečke 5%	104 50
Zemlj. obč. avstr. 4½% zlati zast. listi	114 20
Prior. oblig. Elizabetine zapad. železnice	121 75
Prior. oblig. Ferdinandove sev. železnice	108 25
Kreditne srečke	106 —
Rudolfove srečke	100 gld. 178
Akcije anglo-avstr. banke	10 " 19 50
Tramaway-društ. veij. 170 gld. a. v.	120 118 —
	212 "

Trgovski pomočnik

za prodajalnico z mešanim blagom, dober prodajalec, z najboljimi spričevali, nemškega in slovenskega jezika zmožen, vsprije se z ugodnimi pogoji.

Z dejelite in oni, ki so vajeni prodaje usnja, imajo prednost.

Jos. L. Jaschke,
(278-1) v Trbovljah na Štajerskem.

VIZITNICE

v elegantnej obliki priporoča po nizkej ceni

„Narodna Tiskarna“

v Ljubljani.

V „Narodnej Tiskarni“ in pri Jan. Gontini-ju v Ljubljani

se dobiva:

Gospodarstvo in naši časniki.

Spisal * * *

Stat nominis umbra.

Cena 70 kr., po pošti 5 kr. več.

V „NARODNEJ TISKARNI“

sti ravnokar izšli knjigi: Nov evropski OTVOR

Junak našega časa.

Roman. Spisal M. Lermontov, poslovenil J. P. — Ml. 8°, 264 strani. Cena 40 kr., po pošti 45 kr.

Potem:

Dubrovski.

Povest. Spisal A. S. Puškin, poslovenil J. P. — Ml. 8°, 122 strani. Cena 25 kr., po pošti 30 kr.

Radi manjšega stanovanja predaja se takoj več prav novih

kosov hišne oprave

po ceni iz proste roke. (280-1)

Več pove upravnštvo „Slovenskega Naroda“.

MOKA

iz najboljše prave banaške pšenice, popolnem suha, v lastnem umetnem mljinu na valarje napravljena, prodaja po najnižjih cenah na debelo in drobno

M. J. GVARDIA, (279-1)

v Ljubljani, v Slonovih ulicah št. 50.

Izvrsten med

(garantiran pitanec)

v plehastih škatljah po 5 kil (kila po 60 kr.), škatlja 30 kr.

se dobiva proti poštenu povzetju ali pa proti gotovi plači pri

Oroslavu Dolencu, svečarji v Ljubljani. (207-9)

Solidna ponudba.

Zavoljo premalo znanja z ženskim spolom, želi se po tej poti precej ozentiti mož v boljših letih, solidnega zadržanja, trgovca v prijetnem kraju na Kranjskem, z dekletom (gospodinjino) oziroma udovo brez otrok, od 20-32 let staro, nekoliko izobraženo, solidnega zadržanja; ozir se jemlje posebno na tiste, ki so v trgovinu ali vsaj v gospodinjstvu nekoliko navaene, na premoženje se posebno ne gleda, a gleda se na prijazno, pošteno in štedljivo gospodarico.

Rekomandirana pisma s pridržano sliko (foto-foto) naj se pošiljajo pod naslovom: „Solidna ponudba“, pošta Kranj, Gorenjsko, poste restante.

Slike se vračajo na zahtevanje v osmih dneh po prejetiji pisma. — Tajnost se zagotovila s častno besedo. (269-3)

Čudovite kapljice